

El misteriós Al-Kassar

El multimilionari i col·laborador del Cesid Mosser al-Kassar és un presumpte traficant d'armes i de narcòtics. A pesar de tot, continua lliure.

El ciutadà sirianès Mosser al-Kassar gaudeix d'una llibertat que li ha costat milions de pessetes. Al-Kassar passa per ser amic de policies i col·laborador del Cesid. Des de sempre la seva principal activitat han estat les armes, però en els darrers anys la Interpol el relacionava directament amb el narcotràfic a gran escala a la Costa del Sol.

El jutge Baltasar Garzón li va obrir un procés per les acusacions de terrorisme, robatoris de turismes i venda d'armes. L'actual director del Pla Nacional sobre Drogues va relacionar el sirianès amb l'atemptat a l'*Achille Lauro* i amb altres atemptats terroristes a Espanya.

La decadència d'al-Kassar començà amb la

seva topada amb Garzón, però aquest personatge, tot i dur a terme activitats il·legals, ha gaudit durant anys d'un estatus que l'ha salvat sempre. Ara, el Congrés intenta aclarir la veritat. Però l'autèntica veritat és probable que tardis anys a ser coneguda, si és que algun dia es coneix.

Les relacions d'Al-Kassar amb membres de la seguretat es remunten a finals dels 70 i principis dels 80, quan entra en contacte amb Ramón Lillo, sots-comissari de la Policia Nacional. Posteriorment es va saber —de resultes d'una investigació— que el mateix Ramón Lillo va presentar Mosser al-Kassar a un tinent coronel del Cesid. Des d'aleshores el sirianès es va convertir en una mena de col·laborador

Dalt, Al-Kassar. El siria té problemes pendents amb la justícia, entre els quals, un procés per negoci amb cotxes robats (baix).

dels serveis secrets espanyols i va intervenir en diverses negociacions com a mediador, tant a Espanya com a l'estranger.

A pesar que darrerament s'han produït negatives a nivell oficial, és clara i pot ser provada la relació del Cesid amb Al-Kassar. Una relació que va finalitzar quan el siria va ser, o tractà de ser, captat d'alguna manera pels comissaris Ballesteros –recentment condemnat– i Martínez –responsable del servei d'informació del Cos Nacional de Policia–. Utilitzant termes col·loquials, els comandaments del Cesid, quan saberen d'aquest interès policial, es posaren gelosos i optaren per cremar Al-Kassar. Aquest és un sistema que en moltes altres ocasions ha estat utilitzat per l'espionatge espanyol. Ballesteros i Martínez pretenien utilitzar Al-Kassar, però va ser aleshores quan la identitat del siria començà a ser qüestionada, precisament en l'aspecte de mediador que va mantenir durant tants anys a Espanya.

Al-Kassar es va sentir traït quan el jutge Garzón l'implicà en l'atemptat que va costar la vida a un passatger nord-americà de l'*Achille Lauro*. Ni el seu amic, o conegut, Ramón Lillo, ni els comandaments del Cesid ho van poder evitar, o potser ni tan sols ho intentaren perquè era clar que la màquina de la justícia començava ja a estendre els seus tentacles sobre el traficant d'armes.

Un fet a tenir present és que quan es va perpetrar l'atemptat, Ramón Lillo començava a ser qüestionat. El sots-comissari va obtenir un

notable èxit quan, en companyia del comissari Ballesteros, va portar la investigació sobre els Grapo, però el seu èxit es va veure entelat a causa de l'escàndol protagonitzat per Ruiz Mateos, el qual s'escapà de l'Audiència Nacional disfressat amb una perruca de dona. En aquelles dates Lillo era el policia responsable de la seguretat a l'Audiència. A pesar que hi va haver sospites, el cert és que mai no hi hagué cas. Però Lillo va ser desplaçat de destinació i, partint de la base de l'esmentat èxit sobre els Grapo, passà a ocupar un despatx a la Direcció General de la Policia. Mentrestant, l'amistat de Lillo amb Al-Kassar continuava, fins al punt que el policia presentà al siria diverses persones amb les quals posteriorment concretà negocis, o senzillament ho va intentar. Per exemple, a finals de la dècada dels 80 Al-Kassar es mostrà molt interessat a comprar una finca a Mallorca. Va fer diverses gestions però a la fi no comprà res. Mosser al-Kassar tenia aleshores fixada la residència al palau Mifadil, a Marbella, una luxosíssima residència valorada en milers de milions de pessetes. Precisament el mes de juny de 1992 Al-Kassar fou detingut per ordre de Garzón, i la policia retirà del citat palau tretze turismes de gran cilindrada, així com diverses armes de foc.

El juny de l'any passat, el jutge de l'Audiència Nacional, Ismael Moreno, va deixar en llibertat condicional Al-Kassar després de pagar una fiança de mil milions de pessetes. El siria té l'obligació de presentar-se al jutjat els dies 1 i 15 de cada mes, però el seu estatus de protegit sembla que encara li perdura, o almenys en part, perquè Al-Kassar va obtenir el passat mes de gener un permís per poder sortir d'Espanya amb l'excusa de visitar un germà malalt.

Va ser aleshores quan el diputat d'IU Antonio Romero plantejà al Congrés la necessitat d'aclarir les relacions que mantenia a Espanya el traficant d'armes amb comandaments policials i del Cesid, però oficialment ningú no va respondre. Romero denuncià el fet que Mosser al-Kassar s'hagués estat movent dins Espanya com "peix dins l'aigua", a pesar de ser un delinqüent internacional.

Un altre comissari de policia, cap del Servei Central d'Estupefaents i que va morir fa alguns mesos, investigava la relació d'Al-Kassar amb el narcotràfic a gran escala a la Costa del Sol. Segons un informe elaborat per experts de la Interpol, el siria podria estar relacionat amb importants caps de la màfia italiana i, en concret, amb la xarxa que dirigeixen els homes propers a Nito Santapapola. També, com no, s'ha relacionat Al-Kassar amb Adnan Kashoggi, però pel moment mil milions de fiança li permeten continuar circulant lliurement per territori espanyol. **Pep Matas**